

F. t. l. vedr. aktieafgiftsloven m.v.

passiver til et eller flere eksisterende eller nye selskaber ved i henhold til en pro rata-regel at tildele sine selskabsdeltagere aktier eller anparter i det eller de modtagende selskaber og eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 pct. af disse værdipapirers pålydende værdi eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, deres bogførte værdi.

For en investeringsforening vil det sige, at den overfører sine aktiver og passiver til eksempelvis to nye foreninger, og at medlemmerne tildeles beviser i begge disse afdelinger samt eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 pct. af investeringsbevisernes værdi. Fordelingen af beviser og den kontante udligningssum skal ske i henhold til en pro rata-regel, således at det indbyrdes forhold mellem medlemmerne i afdelingerne svarer til det oprindelige forhold.

Spaltning efter fusionsskattelovens regler vil således ikke give adgang til at omgruppere medlemmerne. Det er nødvendigt, at medlemmerne tildeles beviser i begge afdelinger efter en pro rata-regel, for at man kan tale om succession for deres vedkommende.

En imødekomme af investeringsforeningernes ønske foreslås gennemført ved i fusionsskatteloven at indsætte en bestemmelse om spaltning af investeringsforeninger svarende til lovens § 14, stk. 2, om fusion. Spaltning under anvendelse af fusionsskattelovens regler vil kræve tilladelse fra Ligningsrådet. Ligningsrådet vil kunne fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

Det er i den almindelige regel i fusionsskattelovens § 15 a, stk. 1, ligeledes fastsat, at det er en betingelse for anvendelse af fusionsskattelovens regler om spaltning, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Ifølge Ligningsrådets hidtidige praksis har spaltningens reglerne ikke kunnet anvendes til at gennemføre interesseopdelinger af selskaber med skattemæssig succession.

Ligningsrådet har således i forbindelse med tilladelser til spaltning af aktieselskaber i visse situationer fastsat vilkår om, at de i forbindelse med spaltningen modtagne aktier eller anparter ikke inden for en periode på 3 år må afhændes således, at der sker en forrykkelse af det indbyrdes ejerforhold, eller således, at det medfører, at kontantvederlæggelsen overstiger 10 pct. af pålydende værdi af de modtagne aktier eller anparter. Til grund herfor ligger bl.a. en erklæring fra Rådet og Kommissionen i et rådsprotokollat til fusionsdirektivets artikel 11, stk. 1, om, at en medlemsstat kan fravige fusionsdirektivet, hvis for eksempel en spaltning medfører, at det spaltede selskab opdeles mellem dets aktionærer, samt fusionsskattelovens § 2, hvoraf det fremgår, at den kontante udligningssum højst må være på 10 pct. af de modtagne værdipapirers pålydende værdi.

For så vidt angår investeringsforeninger gør der sig det særlige forhold gældende, at medlemmerne til hver en tid kan kræve sig indløst. Denne indløsningsret fremgår af § 1 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger og er implementeret i henhold til investeringsforeningsdirektivet.

På baggrund heraf, og da omstændighederne omkring spaltning af en investeringsforening, som typisk har mange medlemmer, ikke kan sammenlignes med en situation, hvor nogle få aktionærer vil opdele et selskab mellem sig, vil der ikke være grundlag for i samme omfang at opstille vilkår om, at der ikke inden for en vis periode efter spaltningen må ske kontant indløsning af medlemmerne.

En spaltning kan efter fusionsskattelovens § 15 a, stk. 2, gennemføres, uden at det indskydende selskab ophører. I så fald skal de aktiver og passiver, der overføres til det modtagende selskab eller til hvert af de modtagende selskaber, ifølge § 15 a, stk. 3, udgøre en gren af en virksomhed, jf. reglen vedrørende tilførsel af aktiver i § 15 c, stk. 2. Det er imidlertid vanskeligt at forestille sig, at der i de enkelte afdelinger af en investeringsforening kan findes organisationsmæssige grenopdelinger, således at en spaltning kan gennemføres, uden at den indskydende afdeling ophører. Afgørelsen heraf må dog bero på de konkrete omstændigheder, som vil blive vurderet i anledning af en eventuel ansøgning om spaltning.

Den skattemæssige definition af investeringsforeninger er ikke knyttet til lov om investeringsforeninger. Specialforeninger vil således som hovedregel være omfattet af begrebet investeringsforeninger, når dette er anvendt i skattelovgivning. Ifølge gældende praksis på skatteområdet bliver foreninger med meget få medlemmer imidlertid ikke betragtet som selvstændige skattesubjekter, hvilket kan få betydning for specialforeninger med få medlemmer.

Der sondres mellem kontoførende investeringsforeninger og bevisudstedende foreninger, ligesom der i relation til de bevisudstedende foreninger sondres mellem de akkumulerende og udloddende foreninger. En udloddende forening er ikke undergivet beskatning. Beskatningen af de udloddede udbytter sker derimod hos foreningens medlemmer efter transparensprincippet, der betyder, at beskatningen i stor udstrækning sker, som om medlemmet selv havde foretaget en direkte investering i det pågældende værdipapir. De akkumulerende foreninger betaler selskabsskat, og udloddninger fra disse foreninger beskattes hos medlemmerne som aktieudbytte. For så vidt angår de kontoførende foreninger, som skattemæssigt er undergivet lov om beskatning af medlemmer af investeringsforeninger, sker beskatningen direkte hos det enkelte medlem.